

A BÖLÉNYEK KIPUSZTULÁSA

(Két részlet egy könyvből)

A TILTOTT GYÜMÖLCS ÍZÉNEK ÉDESSÉGE

lassan
megkeseredik a szádban, vagy csak eltűnik emléktelenül,
mikor általános iskolás korodban, alsósként
egyre többet tartózkodsz a gyári lakótelepen,
ami tele van ugyan zölddel,

hatalmas területek adódnak az indiános eltűnéshez,
de mégsem kert, főleg nem az a paradicsomi,
a nagyszüleidé, amit megszoktál, nem ad biztonságot,
nyilván, mert előfordulnak más gyerekek is, ami nem zavar,
de hosszabb távon mindig egyedül vagy iskola után,

egy öreg platán ágai nyújtanak igazi menedéket és vigaszt,
onnan remekül rálátni a focipályára, a hintákra,
amelyek mellett még egy kis meszelt medence is van,
fürödni nem lehet benne, mert amikor teleengedik, jéghideg a vize,
később gyönyörű zöldes színei tudnak lenni az állott víznek,
és tele lesz csiborral, szúnyoglárvával,

amúgy ha van kedved, lemászol a többi gyerekhez,
kicsi lakótelep, mindenki ismer mindenkit,
a szülők ugyanott dolgoznak, az olajfinomítóban,
így a faágakon ücsörögve a lassú délutánokon
visszavágysz az iskola előtti időkbe,
amikor hosszú délutánokat töltöttél a nagyszülőknél,

néha azért hétvégén még ott lehetsz náluk,
de valahogy már az is nagyon más,

mivel anyád öccse, aki példaképed egész gyerekkorodban,
odaköltözik a feleségével, amitől minden megváltozik,

például nem szabad enni kérned, amikor megérkezel,
ami régen természetes volt, és nagyapád se mondogatja,
egyél, fiam, egyél, zsebedbe is tegyél,

bár a zsebedbe azért mindig csempészik ezt-azt,
savanyúcukrot, kekszet, almát, de már majdnem titokban,
és látod, hogy őket is bántja a dolog, anyád folyton rád szól,
te meg nem nagyon értesz semmit, miért is van ez a változás,

mindig is lassú felfogású voltál, finomabban fogalmazva későn érő,
ami ugyanaz, persze, és jobb híján az eltűnt időt siratod
némán magadban a fán ücsörögve délutánonként,
miközben nődögélsz fölfelé, menthetetlenül,
de közben indiánosodsz is egyre jobban, noha arról,
hogyan ez mit is jelent,
sejtésed sincs.

NEM ÁRT, HA ÖNBIZALMAD IS LESZ EGY KICSI,

na nem kell sok,
csak éppen amennyi szükséges, egy csipetnyi legalább,
az élet újratekésítéséhez például,
na jó, ahhoz azért elég sok kell,

és nem is tudod, hogy anyádéknak ilyen komoly kudarc után
honnán volt annyi erejük és bátorságuk,
de lassacskán mindenki új életet kezdett,
és akármennyire nem szeretnéd,
talán te is ezt teszed éppen,

anyád nevelőapáddal beköltözik a közeli,
élhetőnek tűnő kisvárosba,
apád marad a telepen,

hogy később találjon magának egy rendes nőt,
szinte már az utolsó pillanatban,
hiszen a szívével leszázalékolják, rokkantosítják,

nem adja fel mégsem,
felépül valamennyire, és különmunkákat vállal,
kell valami plusz pénz, a gyerekre, ha már így alakult,
mindent meg akar adni, és lassan érkezik testvéred is,
majd anyádéknál is még két létezésbe bonyolódó emberi lény,

a városból már ritkán jutsz el nagyszüleid házába,
hétvégéken néhány órára, és ritkán lehet ott aludni,
ami hiányzik nagyon, a régi indián élet, az álomlét,

az új élet a városi lakótelephez kötődik,
iskola után lemész az utcára,
néha összeáll a helyi csapat, megy a foci,
ha meg nem, egyedül bóklászol a betonházak és aszfaltutak között,
szerencsére van egy patakocska, betonmederben,

de a természet életszerűvé teszi,
zöld békanyál és hínárok formájában,
egy kis lefolyó a tóból, kanális,
még békák is vannak benne,
és ez neked éppen elég a megnyugváshoz,

állsz a hídon, nézed sokáig, hogy sodorja
a lassú áramlat a hosszú szálas vízinövényeket
a víz felszínén,

néha megpiszkálgatod egy bottal,
alakítod a véletlenszerű alakzatokat,
a paradicsomból való kiűzetés ellenére újra boldog vagy,
a patakparton legalábbis, félórákra,
nem tudatosul még benned,
hogy a paradicsom már végleg elveszett,
ezek szerint még gyerek vagy,

mielőbb letudod növekvő feladataidat,
felmosás (a lépcsőházban is kéthetente),
bevásárlás, személtlevitel, gyerekvigyázás stb.,
és ahogy lehet, eltűnsz a negyedik emeleti panellakásból,

nem lázadsz, megcsinálsz mindent,
és éled a kis unalmas sápadtarcú életet,
vacsorára mindig hazaérsz,
megtanulod a büntetésekből,
nem érdemes késni,

mert nagyobb balhé van belőle,
mint amennyit megér,
órád ugyan nincs, hisz indián vagy,
de amennyire lehet,
igyekszel betartani a felnőtt játékszabályokat.